

gåk til böckjan o tvætar sækjan
o lægnom i böenkan o lät tiggaren
ligja på (gå till böcken och
tvätta sækken och lägg honom i
bönen och lät tiggaren ligga på)
Det är alborpråk.

Invarierna i Villands härad hal-
lades tillbaktningar. Datning är nam-
net på en niger ote. Så sae
mann gärsningar, alborintekter, pyngar,
färningar. Här var en ragen, att
det var grönt blod i en färning.

Enligt gamla sägner skulle kyrkan ha byggts närmest i Önnshöj vid Djälkbacken. Men om nätterna flyttades snickar till Långaröd. Jag hörde piasten görde det för att inte få sätta sig till kyrkan. Han bor i Sallarp.

I Lyrnsjö tog trollen en klocka och hastade den i Lyrnsjö sjö sjä.

Pdrodd troj vita frillingsstrilar, som du skulle dra upp dem ined. så var det en mor sade: "End ske lora, för mi ha ar honne uppe." Men då sjörik lora. De skulle ligga stilla.

Prästalönen.LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

När jag hörde i Höör och Maglehorn där prästalönen i malm. Jag var 23 år, när jag hörde i Höör. När Landesien var präst stod här hon lärregeringen, och den skulle stå i 50 år. Det gjorde den också. Det kom väl vara 45 år sedan eller kanske litet mer, sedan det blev sitt.

När prästen lyste på i Höör kyrkans, skulle hon ha sin son.

Det var 2000 barnar sådär
bägge soeknarna, hälften hon och
hälften hanne. Sedan skulle hon

M. 11319

: 4.

ha en gris del era sick och ett
lamm bok andea av varje brett
månat. Del himmel föjas i paragar.
Detaljning för allorfläck. Øst, nias-
torst, del var stora storar tillver-
kade av röd myölk.

Vör allmänt skulle komma ha
500 kr.

När bönderna kom med
deras säd, färs de upp den på ma-
garimet. Där mättes sädet i sköp-
pos. Det var emnda härror, 7 kap-
pos i en härroria, 6 härror i en
fimma. Priset mätte yälv. Häm
hads en lämnd och skivor av.

När prisen fog emot sion-
de, gjorde de gille för alla. Den hade

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

M. 11319

5.

noga barn? Där var många som
åt upp mer, än de lämnade.

Det var olika byar, som
lämnade varje dag. Här är lämnat
räderna på morgasinet, omväxlikt
i en matsal och där finge är
annor och ort, kallt upphetsat hett
m-m, varit en typ hemma-
brygga och en silverbägare. Sedan
kom fram en, och då fick gästarna
i morgonen och så midsommar och så
var det till att packa och märk
med, kystta på hand. Gläntas hand
var så förtjusande. Grävde också
ha grilla i flera dagar.

För skulle prästen ha läng-
tats! Det var en stor gård. Dö-

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

minghust var också fäckel med
halm. Domdeema kunde komma
med svid och eft förg halm.
Prästhus skulle ha 40
lass hör av arrendatorn. Alla bö-
derna skulle komma och boja si-
hur.

När prästhus bytte på i
kyrkan skulle de komma och
härra och njöja och annat. Det
kunde härla in. Alla torpar och
lacksträngsmittare i hör (var) ut-
kom sällan till möten vid präst-
gården den och den därum
försedda med liars, och slai-
geas.

Det var 9 torpare på präst-

M. 11319 :7.

gårdem. De skulle göra dagsvärken.
Häädgårdem, hänga ned och båra
ni och giva handräckning.

När de lämnade tioende,
såd de minnem rike det bärde
lämmet eller den första göten.
Frästun sätte sedan gästen
och lämmmen och av stoden. Han
lämnde ni rike använda allt sittan
ville ha pengar för det.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Klockarelönen.

Klockaren hade klockareboställe. I Salleruppfick han 500 kronor i arrende och här 250 (Sallerup och Långaröd hör till samma pastorat), så kunde han arrendera ut, vilket han ville. Så hade han litet grand i pengar, 100 kronor här, tror jag, och 150 i Sallerup. Längre tillbaka hade klockaren jurastolar. Det besöd i en krona för att han sjöng in liket på kyrkogården, från kyrkogårssgrinden tull graven. Fornämare kunde ge två kronor. 1 krona för att han satte fram pallen till kyrkogångskvinna. Visst för att han sjöng på bröllop i kyrkan eller i hemmen. Han var självskriven gäst på bröllop.

Så skulle han ha helgonskyldskorn. Det var i början av november. Det var vissa skäppor från varje gård. I Andrarum gick det till 11 tunnor sammanlagt. Den siste klockaren, som hade det levde, tills han blev 75 år. Det är minst 40 år sedan. När den nye klockaren kom slutade det.

M. 11319 : 9.

Lhamptjärle:

Om någon gjort något förfärligt blev han dömd till skamnåle för att visas för folket. Det har jag aldrig sett!

Därhögtplatser i kyrkan.

Flä i Långgården var del bestämda bankar. Vissa gäster och vissa byar hade sina platser. Så flyttade de sig, så att det blev jämnhöjd fördelat. I adoront flyttade de framme tri eller två stolar. Barnen hade sitt bankar. Femminerna sitt. Kvotfem satt

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

M. 11319 :10 .

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

gåra i bänken närmst allaret
sedan satt kyrkogångskorinna
följe. Där kyrkan fler restare-
rael står på 1900-talet, fick de
alla var de ville.

Tatligstock

Mitt i gången sitt
en stol satt tatligstocken. Det
var en boix gjord i en stock.
Där skulle de släppa ner en
pong. Var de icke, släppte de ner
vara, strandorn har så att det
klirrade här, se gänger i stocken
Psychovärdens hade mycket stocken
ömnades vid målarna. Den ligge

M. 11319 :11.

på soffan i kyrkan nu.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

När prästen predikade, made
ham en lit duk om handen. Det
var i Degerbyga. När han höll han-
den på predikstolen, hängde den
med nånfor. Vad den hällades,
och vad den skulle behyda, vcl ja
ej.

Offer till klockaren.

När det lyfts på, skulle
man offra till klockaren. Det
var noch en gång om aisl. Då det
var stor förlövning till klockaregården.

hade han på bättre tider.

Nattvardsgåingen:

Nattvardsgåingen var
mera allvarsam för sin mi. Om
lördagkvällen tröttrade man sig
mycket noga, mycket noga. På
morgonen före nattvardsgåingen åt
man aldrig nägonting, det hal-
lades fasta. Man skulle vara
varshändel! Det var man inte de
andra söndagarna. De äldre fir-
krismina hade kund. De hade en
stor valk från som klubben fästs
vid. De som hände längst till

kyrkan hade klockor i en låda, för att den ej skulle hinnna bli svartig. Vid kyrkan var det någon, som hjälpte dem på med den.

Karlarna tog av sig rocken, kvinnorna hofori vid mattravells gång.

När en handlare sålde kläder, frågade hon: "Shall du vara till altarskläder?" Det var varit.

ACC. N:R M. 11319 :14.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Damsängsmat.

När en kvinna fick
att sam spick nabokvinnorna och
säg honom. "Jag shall gå och se
efter, om den och den fått en
glytt. Då hade de med sig nå-
gon kaka och mithornsoppa.

Var det en fästlig kvinna,
tog de mera mat. Då tog de
rövel och bröd, till de andrea bar-
non.

Kyrktagning

Fyra veckor efter pojken föd-
s. fann veckor efter flickan, skulle
krinna gå till kyrkan. Tidocharenn
skulle rätta en pall med vid kyrk-
dörren. Krinian skulle falla på
knä. Prästen varfo en bon. Det
var rá andas till för 30 år sedan.
Det hände sedan på var hov-
men vid (1898) lista även var
det framme vid alldelel. Det är
inte längre än 10 - 12 år sedan.
sedan skulle det alldelel vara gille^x
fläktningarna skulle lägga en peng
i barnets bröda. Modum skulle alldelel
ha nog myll på sig. My kappa eller
^x Kyrktagninggille.

Hå till skrift.

Flicka som fallt och blivit
barn skulle bli till skrift. Prästen
förhörde henne inför kyrkosalat i
sakeristian. Jag har varit med om
det, sedan jag kom hit (1898)

Domina fick aldrig gå utanför
gården minom hon var kyrktagen,
men hon skrölle sitt hår.

Kaffigränd.

Fag aktionärade borg
fattiga i fem år, det var stat
ni på 1890-talet. Fag var kommu-
nalorefförande i Andraum. Vida
från på 1900-talet höll de på
med det.

Mjässaffor skulle de
söndras i rockningsugan, barn och
fattiga. Där skulle komma en
näring och syna dom, att de
vite var misshandlade, och att
de haelle de föreståndarna kläderna
på sig. De aktionärades borg
på ett år, och det förskeons, att

de skulle ha kläder. Si stod mit
gåraa bort dom till mämmiskor,
som vi visste misshandlade dem.
De som kunde sköta sig själv fick
mäinadspong, 5 kr. i månaden eller
liket mer. Barn i synnerhet anh-
tionsrades bort. De lärnades till
den minst brislade. 10-11 års barn
var de besärliga på, de kunde raka
ta gross och vala bambigor. Syn-
nerhet i Andraum, där alunbin-
het var, var det många fattiga.
På mäinsdagen skulle de fattiga
flytta.

I Degersta utdelade de räb
till de fattiga. Det var alltid
vid mäl.

Husförhör.

Husförhör var det i början av november. Aldrig förrän tjänarna var gångna i tjänst. Prästen hade längderna med sig och antecknade om det var några ändringar, förskrivning till mantalsskrivningen. De unga skulle läsa utantill. Det var så oroligt innan. De visste inte, vilken fråga prästen skulle ge dem.

Man skulle kunna katekesen och Lindholms långkatekes. Huvudstavlan det var kristenhets skyldigheter, lärarnas mot lärjungarna och tvärtom, barns skyldigheter mot föräldrarna och föräldrarnas mot barnen. Laurentii spörsmål, och Atanasii symboler.

Det kunde vara tre, fyra bilar i en rote. Prästen och klockaren var på gille en vecka i sträck. Klockaren skulle vara med att sjunga.

Prästen och klockaren skulle sitta främst vid bordet. Där var ett krusande. De stod i krokarna. De måste dräftra framdem i tröjärmarna. Först var det smör och ost. Huvudrätterna var lutfisk och potatis, svartsoppa på gässablad mudd fläsk. Så tog de en sup. Efteråt var det ett stycke sockerkaka eller systerkaka och ett glas vin. Pannaka kunde en del ha. De, som var rika, kunde ha en lax i stället för lutfisk.

De sista åren hade de husförhör i skolorna, men i mina ynglingår var det i gården.

Den, som inte bevistade husförhör, måste gå på dräftaförhör, innan han fick gå till nattvarden. Kreatur, som kom bort, såde man gick på dräft, drift.

ACC. N:R M. 11319 -20

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Brandväsen.

När det hade vruntit, var de skyldiga hela socknen att rensa upp för aska och bråte.

Om det brände, så att de blev berövade kläder och allt, så brukades det, att man skänkte dem kläder, en kudde eller dyna. Det var nästan en skam, om man inte gjorde det.

När det hade bränt, kom brändstodsmännen och tittade, hur mycket som var skadat. Det, som inte var bränt, fick de inte ut någonting för. Brandstodsmän har det gunnits i hela min tid.

På våren var det brandsym. Man skulle ha branspruta, stegar och branfshake. Det kallade gå och de åkorsstenarna. De skulle se, så att de inte var spruckna. Så fick de brännvin. Till sist var de så fulla, att varken såg spisar eller skorsstenar. Om där gjordes anmärkning, skulle det vafa i ordning till en viiss dag. Då var det eftersyn.

Sexmän.

Sexmänen skulle ta upp Långbrospengar och tingshuspengar till att underhålla tingshus med. Sedan klockaren själv inte ville ta upp jurastolar, skulle de göra det också. Det gick i tur och ordning ett vara sexman. " Jag var i fjar, och nästa år skall du vara"

ACC. N:R M. 11319 : 2/ .

Fjärdingsmän.

Så var där fjärdingsmän, två i varje socken. De valdes på en stämma. Han skulle vara litet polis och gå åstad med skatten till Östraby gästgivaregård. Han skulle ha ett par, tre ören av var och en för det. Senare tog kronofogden emot skatten.

När det var markegång, kallades vi till Kristianstad. Det valdes en betrodd man till det. Han fick 5 riksdaler i dagstraktamente.

Bönhult skulle till Hörby med tjuv. Men de skulle till Långaröd med brud.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV